

[Mose Hansen.]

skal undersøge forholdene omkring boligudgifterne for ejere og lejere og derefter fremkomme med forslag om ændringer i gældende love.

Mit parti er derfor af den opfattelse, at den nugældende ordning bør bibeholdes, indtil det lovede udvalg finder en holdbar løsning, der kan tiltrædes af et stort flertal her i folketinget.

Ved første behandling begrundede jeg vor stilling til regeringsforslaget, og jeg skal ud over, hvad jeg allerede har sagt, ikke komme nærmere ind på enkeltheder og de urimeligheder, det indeholder. Derimod forekommer det mit parti, at det vil være det eneste rigtige og retfærdige over for skatteyderne, om regeringen afstår fra at gennemføre lovforslaget og bibeholder den gældende ordning, indtil resultatet af det lovede udvalgsarbejde foreligger.

Der er et gammelt ord, der siger, at alt nyt er ikke godt og alt gammelt ikke dårligt. Efter kommissionsbetænkningen og udvalgets betænkning mener jeg, at det nye, regeringen ønsker gennemført, ikke er så godt, at det er bedre end det gamle. Regeringen og udvalgets flertal må jo heller ikke være overbevist om, at det foreslåede er den rigtige løsning, når den højtærede finansminister har lovet sammen med boligministeren at nedsætte det tidligere nævnte udvalg for at finde en løsning.

B bliver resultatet derfor det, at den af regeringen foreslåede ændring kun skal gælde et enkelt skatteår, 1964-65, eller få år, er det kun medvirkende til at skabe yderligere forvirring. Det kan for det første skatteyderne og de skattelignende myndigheder ikke være tjent med, og for det andet nedsætter det folketingets arbejde i folks omdømme, fordi forslaget indeholder så mange urimeligheder. Derfor er det mit partis opfattelse, at den fornuftigste og mest retfærdige løsning i den foreliggende situation er den, at lovforslaget tages tilbage.

Desuden er der for os den motivering, at der inden længe er gået 5 måneder af skatteåret, uden at husejerne har fået noget reelt at rette sig efter, og det er usømmeligt over for mange husejere. Dertil kommer for vort vedkommende, at vi er bange for, at en vedtaget ordning, som giver penge til

staten og kommunerne, ikke bliver let at afskaffe igen, selv om det erkendes, at det kun er en midlertidig ordning i øjeblikket. Jeg ved godt, at den højtærede finansminister vil hævde, at i øjeblikket er der ingen fortjeneste for stat og kommuner, hvis forslaget gennemføres, men det er jo ikke sikkert, hvis man ændrer boligværdiberegningsgrundlaget fra skatteåret 1964-65, for så vil det jo give indtægter for stat og kommune. Denne midlertidige ordning bliver derfor sandsynligvis en varig ordning uden sikkerhed for en retfærdig reform.

Mit parti er af den opfattelse, at det bebudede udvalg bør arbejde hurtigt og derefter komme med en indstilling til folketinget om, hvorvidt det er muligt at opnå en forenkling ved opgørelsen af boligværdien, samtidig med at der tilstræbes skattemæssig lighed imellem ejer og lejer, idet jeg ønsker at tilføje, at jeg anser det for vanskeligt at finde en retfærdig løsning, så længe der eksisterer forskellige lejeniveauer på grund af manglende huslejeudligning. Disse spørgsmål må for mig at se løses samtidig med ændring af beregningsgrundlaget af boligværdien i egen ejendom. Først da kan der foretages en tilfredsstillende sammenligning mellem ejer og lejer.

Det af venstre stillede ændringsforslag indeholder det princip, at boligen i skattemæssig henseende skal betragtes som samfundet og skatteligningen uvedkommende, idet der efter forslaget ikke skal medregnes boligværdi, når ejendomsvurderingen er 100.000 kr. for enfamilieshuse og 150.000 kr. for tofamilieshuse. Desuden bortfalder alle fradrag for vedligeholdelse m. m. bortset fra renter og skatter; det vil sige, at det gule skema helt kan afskaffes, og det betyder en betydelig forenkling. Mit parti kan se, at forslaget indeholder en betydelig forenkling, men forslaget indfører samtidig en ny sygekassegrænse for husejere, hvor ejendommene er vurderet til mere end 100.000 kr. og 150.000 kr., idet der for husejere over disse grænser skal beregnes boligværdi for overskydende beløb, som skal medregnes i skattepligtig indkomst. Disse forhold skæmmer ændringsforslaget, og desuden forekommer det os, at ændringsforslaget ikke helt fremmer ligestillingen af ejer og lejer, f. eks. hvis samme formue er anbragt i henholdsvis ejendom og pengeinstitut. Mit